

Prejudiciële vragen

- 1) Is de invoering van een regeling als die van artikel 1, lid 649, van wet nr. 190/14, die alleen voor een beperkte en specifieke categorie van exploitanten, dat wil zeggen alleen voor exploitanten van kansspelautomaten, en niet voor alle exploitanten in de kansspelsector, de provisies en vergoedingen verlaagt, verenigbaar met de uitoefening van de door artikel 49 VWEU gewaarborgde vrijheid van vestiging en met de uitoefening van de door artikel 56 VWEU gewaarborgde vrijheid van dienstverrichting?
- 2) Is de invoering van een regeling als die van artikel 1, lid 649, van wet nr. 190/14, die tijdens de looptijd van een concessieovereenkomst tussen een onderneming en een Italiaanse overheidsinstantie de in die overeenkomst vastgestelde vergoeding om louter economische redenen heeft verlaagd, verenigbaar met het Unierechtelijke beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Pécsi Törvényszék (Hongarije) op
8 oktober 2020 — FGSZ Földgázzállító Zrt. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Zaak C-507/20)

(2021/C 28/24)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Pécsi Törvényszék

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: FGSZ Földgázzállító Zrt.

Verwerende partij: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciële vraag

Is — met name gelet op punt 63 van de conclusie van de advocaat-generaal in zaak C-8/17, Biosafe, punt 27 van het arrest in zaak C-246/16, Di Maura, en punt 36 van het arrest in zaak C-396/16, T-2, alsook op het feit dat de lidstaat geen hoger bedrag aan btw mag heffen dan het bedrag dat de leverancier daadwerkelijk voor een bepaalde transactie heeft ontvangen — de praktijk van een lidstaat waarbij, aangezien de verlaging van de maatstaf van heffing die van toepassing is in geval van definitieve niet-betaling overeenkomstig artikel 90, lid 1, van de btw-richtlijn⁽¹⁾, een ex tunc-werking heeft, de door deze lidstaat vastgestelde algemene verjaringstermijn van vijf jaar waarbinnen de verlaging van de maatstaf van heffing mogelijk is, wordt berekend vanaf de datum waarop de levering oorspronkelijk is verricht en niet vanaf de datum waarop een bepaalde schuld oninbaar is geworden, en waarbij, onder verwijzing naar het verstrijken van deze verjaringstermijn, een te goeder trouw handelende belastingplichtige het recht wordt ontzegd om de maatstaf van heffing te verminderen wanneer de schuld definitief oninbaar wordt, in omstandigheden waarin meerdere jaren kunnen verstrijken tussen het tijdstip waarop de levering wordt verricht en het tijdstip waarop de schuld definitief oninbaar wordt, en waarin de wetgeving van de lidstaat op het moment dat de schuld definitief oninbaar werd, in strijd met het gemeenschapsrecht niet toestond de maatstaf van heffing te verlagen in het geval van schulden die definitief oninbaar zijn geworden, verenigbaar met de beginselen van evenredigheid, fiscale neutraliteit en doeltreffendheid?

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1).